

Sfârșit (poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic

Sâmbătă, 28 Iunie 2014 16:33 - Ultima actualizare Sâmbătă, 28 Iunie 2014 17:16

Urc, urc cu întrerupere.

Mă adăpostesc cu sângele la vedere, hrănesc brutele din palmă,

mă recunosc ca într-o oglindă cu miez descompus.

Totul se ucide în gândul lui Dumnezeu.

Minutul ăsta are muzica lui, sufletul lui, crima lui.

E atâta culoare în respirația ta

și numai eu o văd.

Nu trece mult timp, pe care îl ținem în brațe și spunem că

este al nostru. Atât avem despre noi și nimeni nu știe.

Am făcut o biserică în care să trăim

ca doi muritori în care viitorul nu moare.

Acolo este duminică în fiecare zi.

Atât am apucat să știu despre viață.

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

www.sighet-online.ro